

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Mater Amoris Et Doloris

Ginther, Anton

Augustæ Vindelicorum, 1711

VD18 15312348

Consideratio XXXII. Mater Dolorosa Christum Filium crucis pondere onustum usque ad mortem fidelis comes sequitur. Emblema. Stella vespertina sola solem occumbentem sequens cum inscripto: Sequitur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47286](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47286)

CONSIDERATIO XXXII.

Mater Dolorosa Christum Filium crucis pondere
onustum usque ad mortem fidelis comes
sequitur.

Sequitur deserta cadentem

*Bajulans sibi crucem, exiit in eum, qui dicitur
Calvaria, locum. Joan. 19. 17.*

1. Ribus potissimum stellis à SS. Patribus SS Deipara affi-
 milari affolet, *Matutina*, quia quasi stella *Matutina* in *Eccli. 50. 6.*
 medio nebulae exorta est, Solémque Justitiæ, qui est
 Christus DEUS noster, præcurrens opratum mundo
 diem tulit. *Maris*, seu stellæ transmontanæ de qua
 Ecclesia: *Stella maris succurre cadenti*, & D. Bernhardus: *Ne avertas oculos à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis; & Vespertinae*, quæ so-
 los à fulgore hujus sideris, si non vis obrui procellis; & *Vespertinae*, quæ so-
 Mater Dolorosa. Kk s. Bernh. hom. super lem Missus est.

lem in suo cursu ad occasum vergentem sola & proxima sequitur, proinde haud incongruè pro Lemmate tulit: *Comes fidissima Solis*; vel: *Sola cum sole*; vel si mavis:

Sequitur deserta cadentem.

Talis, inquam, Stella Vespertina B. Virgo & Mater amoris ac doloris extitit, cæteris enim Discipulis ob merum in fugam actis, sola ac deserta mysticum suum solem, amantissimum JESUM usque ad rupem Golgothæam & ad supplicij locum constantissime secuta est; hinc peraccommodè B. Amadeus: *Currit, inquit, post JESUM non tantum in odorem unguentorum, sed & in multitudinè dolorum, non solum in gaudio consolationum, sed & in abundantia passionum.* Plura de hac veritate in præsentiarum considerabimus.

2. Cum Onias summus quondam in Lege Sacerdos, vir DEO & hominibus dilectus ob templi Solymæi defensionem, ne ab impio Heliodoro prophanaretur, in summo versaretur periculo, tota civitas trepidasse, & ad hoc spectaculum accurrisse perhibetur: *Non modica verò per universam civitatem erat trepidatio: Sacerdotes autem ante altare cum stolis Sacerdotalibus jactaverunt se, & invocabant de cælo enim, qui de depositis legem posuit, ut his, qui ea deposuerant, ea salva custodiret; jam verò qui videbat summi Sacerdotis vultum, mente vulnerabatur; facies enim & color immutatus declarabat internum animi dolorem, circumfusa enim erat mœstitia quædam viro & horror corporis, per quem manifestus aspicientibus dolor cordis ejus efficiebatur.* Alij etiam gregatim de domibus consuebant, publica supplicatione obsecrantes, pro eo quod in contemptum locus esset venturus; accinctæque mulieres cilicij pectus per plateas consuebant, sed & virgines, quæ concluse erant, procurrerant ad Oniam, aliæ autem ad muros, quædam verò per fenestras aspiciebant; universæ autem protendentes manus in cælum deprecabantur, erat enim misera commissa multitudinis & magni Sacerdotis in agone constituti expectatio. O filia Sionidæ! ô anima Christianæ! accurrite omnes, & considerate cum dolorosissima Matre summi vestri Sacerdotis nunc ad mortem condemnati vultum, non pretiosam riarâ sed sentibus redimitum, lacrymis perplutum, verberibus lividum, sputis & sanguine decoloratum. O Mater doloris & amoris, respice & tu in faciem Christi tui & nostri, ah hæccine, inquis, est facies illius, in quem desiderant Angeli prospicere, de qua scriptum est: *Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis?* O mutatio dexteræ excelsi! & si Sionidarum quondam mentes ingenti vulnerabantur dolore, dum Oniam ma-

gnum

gnum Sacerdotem in agone constitutum contemplabantur, & quid tu moestissima Mater, ubi summum Sacerdotem, qui plus est quam Onias, dilectissimum Filium tuum nunc aram crucis, in qua pro delictis omnium populorum non tam sacrificaret, quam & sacrificaretur, proprijs ac lassatis humeris ad Calvariae montem bajulantem, stans in platea juxta fontem praesens spectasti? O bone DEUS, qualis hic mæror, qualis luctus? explicet, qui potest.

3. Videamus nunc crucis processionem, quâ tristiore nunquam orbis conspicatus est. Postquam ab ore iniquissimi Judicis sententia mortis, quam Judæi bibulis exceperunt auribus, in vitæ authorem prolata fuit, sine mora omnia hujus feralis pompæ instrumenta parabantur: Ante prætorium jam stabat crux parata & cum ea carnifices, clavis, malleis, forcipe, restibus, scalis, ligonibus, aceto, felle, vino myrrhato & alijs ad crucifixionem necessarijs instructi. Interim Dominus JESUS funibus vinctus, lacrymis perfusus, sanguine cruentatus, innumeris vulneribus saucius, ac velut Rex Judæorum scenicus dirissimis spinis coronatus extrahitur, & ad conspectum crucis sistitur. O si vidisses anime mi! quo tunc amore & tenerrimi animi desiderio mitissimus Redemptor tuus hoc feralis crucis patibulum, in quo te ab interitu redimeret, amplexatus, & deosculatus sit, quam mox propria sponte in saucios humeros elevavit non sine pientissimis lacrymis ac gemitu Patri se denuo pro mundi salute in victimam pacificam offerens: *Ita Pater, Matt. 11. 26.*
quia sic placitum fuit antete. O sit ali quoque affectu & amore à DEO immittam nobis crucem acceptaremus, quàm citò sancti essemus; sed proh dolor! quàm multi nunc sunt hujus mundi immundi comptuli, & delicati Christiani, qui crucem quidem commendant, eamque summis extollunt laudum præconijs, imò & Sacratissimæ crucis Dominicæ particulam aut segmentum illius è collo ad pectus pendulum gerunt, eamque osculantur, venerantur, & adorant, qui tamen, si vitam illorum consideras, inimici sunt crucis Christi, dum quotidianis eum peccatis de novo in crucem agunt. O Christiani! quàm paradoxa sunt ista: *Audite veritatem: Qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. Audis hoc? Matt. 10. 38.*

Hæc inter, dum sit concursus per compita, vicos & plateas, adornatur feralis illa processio, in qua præcedebat quidam justitiæ minister funestam inflans tubam, ut adimpleretur illud Jeremiæ: *Sibilaverunt, Thren. 2. 16.*
& fremuerunt dentibus, & dixerunt: Devorabimus: En ista est dies, quam expectabamus, &c. Alius præferebat in pertica mortis causam, seu titulum

tulum in tabella candida stylo ferreo incisum: JESUS NAZARENUS REX JUDÆORUM, cujus litteræ minio, seu rubro colore erant tinctæ, tum ut terrorem mortis spectantibus incurerent, tum etiam ut potestatem Romani Præsidis ostentarent. Post hæc sequebatur ingens armorum militum Romanorum, & equitum cataphractorum agmen, ut, si fortè tumultus in populo suboriretur, illum arcerent, atque compescerent. Hos proximè infecuti sunt barbari satellites, apparitores, lictores & carnifices, infima fæx hominum, instrumenta ad tam cruentam lanienam requisita gestantes, & prout observat S. Anselmus, lutum ac lapides in Christum projicientes. Tandem processit circumcinctus tortoribus, propriisque vestimentis, ut à circumfusa populi mul-

Apoc. 19. 16. titudine agnosci posset, indutus *Rex Regum & Dominus Dominantium*, prægrandi crucis trabe, in qua necandus esset, onustus, & catenâ ferreâ in collo oneratus, atque duobus latronibus secum crucifigendis stipatus. O Angeli pacis, quid, obsecro, tunc pensâstis, quando Dominum vestrum inter duos latrones medium tanquam eorum coriphæum vidistis, qui inter duas Divinas Personas Patrem inter & Spiritum Sanctum medius est? Olim in cœlo illum submississima devotione adorastis: *Et adorent eum omnes Angeli*, nunc ab omnibus contemptum, & velut canem immundum impijssimorum homuncionum pedibus proculcarum cernitis? O cœli obstupescite! tantine ponderis peccatum est? *Amasa quondam conspersus sanguine jacebat in media via*; hic ipse DEI Filius præ defectu virium cruenta sub cruce humi prolabitur? Heu quomodo *corruit in platea VERITAS*? Ah tantine ponderis peccata mea sunt? O lacrymæ! ubi estis modò?

4. O pientissima Domina! ô Mater amoris & doloris, ubi interint, dum hæc fiunt, commoraris? Et nunquid adhuc valedices Filio tuo, antequam moriatur, si non verbis, saltem nutu aliquo? Ita est, ô mi Lector! in hunc enim sinem à turba, quâcum hæctenus ibat, paulisper separata, breviorémque viam per aliam plateam eligens, locum juxta fontem occupavit, ubi necessariò Filio erat transeundum; ibi ergo cum staret, & cum lacrymis, intimòque cordis dolore Dilectum suum vehementissimo desiderio expectaret; ecce subitò feralis aperta est scena: *Mœstissimo Filio*, inquit S. Bonaventura, *mœstissima Mater occurrit*. O tristis aspectus! ô lamentabilis occurfus! ô mœstum vale! videre innocentissimum Agnum in medio luporum, exhaustis jam omnibus viribus, immani crucis ponderi succumbentem, & sanguine suo ipsas Hierosolymæ signantem plateas: Ah quis fando dicet, quo dolore, ac mœrore pijss.

*S. Bonav.
lib. medit.
vita Chri.
c. 77 & sua.
rex To. 2. in
3. p. disp. 98.
sect. 2.*

piissima Virginis viscera tunc fuerint diseruciata? Certè uterque & Filius & Mater ex hoc mutuo aspectu præ dolore & commiseratione viribus defecerunt, ubi neuter ad alterum nec unum quidem verbum poterat effari. De JESU dicitur, quod totus tremens & angustijs repletus, quasi mox animam acturus, super obvium fortè lapidem refederit, proinde quia cernebant milites, eum ferendæ ulterius cruci imparem, angariaverunt Simonem Cyrenæum, ut ejus crucem tolleret: *Imposuerunt illi crucem portare post JESUM*; de dolorosa autem Virgine refert S. Bernhar-
Luc. 23. 26.
S. Bern. lib.
Medit. c. 77.
 dus: *Cernens eum oneratum ligno tam grandi, semimortua facta est præ angustia, nec verbum dicere potuit.* O animæ Christianæ! audiamus saltem hujus dolentissimæ Matris COR loquens, dum lingua ejus præ dolorum multitudine in verba solvi non potest. Audite cœli, & obstupescite; audiat terra verba oris ejus: *An mens iste Filius? An mens est?* Inquit Mater, *Et Deus mens? Deus qui sedet inter Cherubinos, hic incedit inter latrones? Deus qui adoratur in cœlo à millibus Angelorum, hic vilipenditur in terra à millibus hominum? Deus qui tribus digitis sustinet molem terræ, hic velut imbecillis curvatur sub cruce: Deus qui omnibus benedicit, hic maledicitur ab omnibus? Hicne est unigenitus meus? Illène formosus præ filijs hominum, cui jam neque species, neque decor? Illène Filius hominis, qui jam vermis, & non homo, opprobrium hominum & abjectio plebis? Illène Judex omnium, qui ab omnibus judicatus, & ad infamem crucem damnatus? Fluite lacrymæ, fluite, neque cessate aut die, aut nocte.* Ah fluite cum lacrymante dolorosissima Matre & meæ lacrymæ, fluite, fluite, ego enim omnium horum dolorum, angustiarum, cruciatuum causa sum, quia peccavi in Deum meum. O si sanguine meo fieri posset, ut non offendissem te ô mi JESU! ô MARIA!

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

*Vide R. P.
Fosloc. An-
dries S. J.
de perp. s.
cruce. f. 75.*

5. Sed nondum hic hujus luctuosissimæ catastrophes & cruciatuum finis. Plus ultra, ô mi JESU! ô MARIA! plus ultra, ad montem myrrhæ & ad montem thuris, ibi magnum illud redemptionis nostræ opus, quod vobis Pater imposuit, perficietis: Progredere igitur, ô mi JESU! sed quid dico: Progredere? repit porius, quia vermis factus, piencissimus JESUS, quàm incedit; procedendum tamen est; sequitur & Mater, Stella Vespertina suum cadentem solem: *Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvaria locus, ubi benignissimus JESUS per ascensum montis non patiebatur, ut notus ille Cyrenæus tantam crucis molem solus ad supplicij locum gestaret, sed sponte sua subjectis, licet crudelissimè dilaniatis humeris, anteriorem & majorem cru-*

Mat. 27. 35.

cis partem portavit, Simone interim pedem crucis sublevante. Et quid hæc inter omnium afflictissima & sanctissima matrum?

Vidi, dum studijs exultioribus quondam Monachij Bavarie Superioris Metropoli vacarem, tres una die Mercurij proles uncis manibus rapaces ad patibulum condemnatas, ad quod spectaculum ingens hominum turba, velut torrens affluxit, inter quos & junioris latronis mater extitit, quæ ubi Filium suum ad ferale hoc theatrum progredientem animadvertit, repente viribus destituta vix non animam expiravit. O Domina mundi! ô Mater amoris & doloris! quomodo possibile fuit, Christi Filij tui sanguinolenta sequi vestigia, & inter latrones, qui incomparabiliter illo miriùs habiti sunt, solum innocentissimum Natum tuum trabale crucis lignum, in quo interficeretur, trahentem? Et quid, obsecro, cum temporis intervallo secum ruminabat afflictissimum Cor Matris DEI? Ita mi Pater (suspirabat secum) quia tu ita jubes, placet & mihi; acerbissimum quidem est hæc intueri, ac tam indigna pro indignis pati, placet tamen, quia tibi placet, proinde me totam in SS. Cor tuum relinquo, paratissima unà cum Filio tuo, imò & meo, si non corpore, animo saltem crucifigi. Vade igitur ô Fili mi, & velut alrea Isaac porta ligna holocausti super unum montium, quem nunc Pater monstrabit tibi. Vade in agrum Abel innocentissime, in quo à perfidis Caini fratribus etiam sine causa furcâ ligneâ occideris. Vade iustissime Noëme, & per crucem tuam arcam mundo naufrago præpara, in qua in secundo diluvio salverur genus humanum. Vade ô mitis Agnelle ad macellum & ad cruentissimam Janienam, in qua non lanam duntaxat, sed & supremam sanguinis stillam pro salute mundi dabis. Vade mansuetissime Moyses, Dux & Legifer noster, ac virgâ SS. crucis tuæ non tantum rubrum passionis mare divide, sed & viam omnibus tuis fidelibus ad coelestem Palestinam pande. Vade ô Fili David, & clavem Regni tui porta lassatis & luxatis humeris, quâ paradysum, tot retro sæculis occlusum, aperies. Vade ô Princeps pacis, jam enim à primo conceptionis tuæ momento tibi à Patre insinuaturn fuit: *Et principatus ejus super humerum ejus; habes, inquam, nunc principatum tuum, nam Dominus à ligno regnabit.* Vade denique ô omne Bonum meum! vade ad mortem, & quidem mortem omnium crudelissimam, sequar & ego te, quocunque jeres. Ethai Davidem inter tot tribulationum fluctus constantissimè secutus est, faciam & ego hoc: *Vivit Dominus meus, & vivit Dominus meus Rex! quoniam in quocunque loco fuerit Dominus meus, sive in morte, sive in vita, ibi erit & Mater, imò & ancilla tua.* Armiger ille

ille contempto omni mortis periculo dulcem suum Jonatham secutus 1. Reg. 14. 12.
 est per loca excelsa, per rupes præaltas, manibus ac pedibus post Domi-
 num suum reptans; sequar & ego, & si præ virum lassitudine incedere
 amplius non poterò, reptabo pedibus ac manibus ad Calvariæ rupem,
 ut cum Dilecto meo si non corpore, saltem animo patiar, & commoriar;
 & quis me separabit à Charitate JESU? *Quia fortis est, ut mors dilectio;*
aque multe hanc non poterunt extinguere charitatem, nec flumina obruent Cant. 8. 6.
illam. O anime mi! quid tu ad hæc & ista? Si ferreus, si saxeus, si
 adamantinus esses; deberes saltem aliqua commiseratione erga JESUM
 patientem & SS. Matrem ejus patientem tangi; & tu ô miser! ad-
 huc stas immotus? Et dic, quæso Sodes! si quis te ex tuis amicis à morte
 redemisset, manu una pro tua defensione perditâ, mutilusque per reli-
 quum vitæ cursum permaneret, num ingenti te illi profiteris obstrictum
 beneficio? An non quoties in tuum veniret conspectum, te ad aliquam
 saltem excitaret commiserationem, & reciprocum amorem? Anime
 mi! leva oculos tuos & JESUM pro te gravissimam crucem bajulantem,
 ac SS. Matrem ejus sequentem considera; quid pro tua salute ultra po-
 terant facere, & non fecerunt? O quantum debes Redemptori tuo ac SS.
 Virgini! gratias proinde illis summas repende, & in animo verè contri-
 to ac humiliato ad eorum pedes prostratus, ingratitude tuæ, om-
 niùmque delictorum veniam suppliciter pete, &c.

6. Revertor ad te ô Domina mundi! & quid appello te mundi
 Dominam, cum nunc sis omnium novissima mulierum, quia Filius tuus
 novissimus virorum? Dic tamen ô Domina! obsecro te, an non in men-
 tem tunc tibi venerit illa Archangeli promissio olim in conclavi Naza- Luc. 1. 31.
 rethano tibi facta: *Dabit illi Dominus sedem David patris ejus, & regna-
 bit in domo Jacob in æternum, & regni ejus non erit finis?* Nunquid cogi-
 tare, & Angelo salutis humanæ nuntio nunc objicere poteras:
 Qualis hæc sedes David? Quale Regnum in domo Jacob? Si Filius meus
 etiam quæ homo Regni Davidici legitimus hæres est, quia Filius David,
 quare hunc legitimum hæredem hodie cum tanta infamia ejecerunt ex-
 tra civitatem: *Hic est hæres. Venite occidamus eum, & habebimus heredi-* Matt. 21. 38.
tatem ejus; & apprehensum eum ejecerunt extra vineam, & occiderunt? Si
 promissum est eum in domo Jacob regnaturum, ubi hoc regnum? Ubi
 corona? Ubi sceptrum? Ubi regalis purpura? Ubi majestas? *Ab vidimus* Isa. 53. 2.
eum, & non erat aspectus: Despectum & novissimum virorum. O domus
 Jacob! quomodo in te regnabit Filius meus, dum illum hodie coram
 Romano Præside negasti; *Non habemus Regem nisi Cæsarem?* Quomodo Joan. 19. 15.
 ergo

ergo ò mi Angele! hæc tua promissio verificatur? Ita, inquam, preciosissima Deipara miserando illo temporum intervallo tecum in animo ratiocinari poterat. Sed magnum hîc absconditum est mysterium; alia enim sunt Dei, alia hominum judicia; enimverò dedit illi Pater æternus sedem & regnum David non temporale, sed æternum, ast non nisi per passionem & crucem obrinendum, in ligno enim oportebat Christum pati, & ita intrare in gloriam suam, unde Ecclesia: *Regnavit à ligno Deus; & Vates Regius: Dominus regnavit à ligno*: quæ ultima verba à ligno impij Judæi crucis Christi æmuli dato studio, ne à Christianis convincerentur, sustulerunt, ita S. Justinus & plures SS Patrum;

Psal. 93. 10.
Vide in hunc
Psal. Tirinum & alios
passim.

proinde sensus est, Christum non vi, aut armis, nec per publicam populi electionem regnum suum consecuturum, sed à ligno in domo Jacob, hoc est, in Ecclesia regnaturum, & per hoc in æternum in cœlo triumphaturum. Et hoc erat dolentissimæ Matri hujus Sacramenti non ignaræ unicum in tot adversis solatium, proinde magno animo omnes cruces, passiones & adversitates cum Filio sustinuit; hinc rectè à S. Epiphano crux appellata est, cujus verba sunt: *Dico sanctam Virginem esse cœlum, thronum & crucem.*

S. Epiphano.
de Laud.
Deip.

Age hîc, quisquis es ò homo Christiane! & discè, non esse satis ad salutem consequendam, quòd Christus nobis crucem portaverit, sed insuper oportet, ut & tu eam post Christum feras, ita attestante veritate: *Si quis vult venire post me, tollat crucem suam, & sequatur me.* Si Christianus es, debès esse & Crucianus, tota enim vita Christi JESU & MARTIÆ crux fuit & martyrium, ergo si DEUS te amat, tibi non aliam in cœlum viam panger, quàm crucem:

Matt. 26. 24.

Per crucem ad lucem.

CON-